

Bayer Zsolt: Háború és béke (6. rész)

2022 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ukrajna viselkedhetett volna úgy is, hogy az ember szívvel-lélekkel mellettük álljon

Amikor Joe Biden kiállt elnöki évértékelést mondani a kongresszus két háza előtt, ismét kitárulkozott – szemérmetlenül és zavarbaejtően – a birodalom hanyatlása, kétségbeesett elhülyülése. – Putyin körbeveheti tankokkal Kijevet, de soha nem fogja elnyerni az iráni nép szívét és lelkét – mondta Biden, és Teheránban mindenkinek összeugrott a gyomra.

Aztán azt is kijelentette, hogy egyedül Vlagyimir Putyin felelős az Ukrajna elleni támadásért, amitől viszont Márki-Zay Péter házaló hittérítő lett ideges, ugyanis úgy tudja, hogy az egész balhéért Orbán Viktor a felelős, ami onnan is tudható, hogy a Telex információi szerint Putyin Orbánnak mesélte el az ukrajnai invázió részletes tervét, ami viszont zárójelbe teszi azt a narratívát, miszerint Orbán teljesen jelentéktelen és marginális figura, ahogy azt a Telex még két hete hirdette.

Nehéz a hülyék között eligazodni, hiába...

Ellenben nem is olyan régen, amikor az Egyesült Államok még valódi birodalomként viselkedett, voltak ott fajsúlyos figurák is, akik a szellentésen kívül máshoz is értettek. Volt közöttük sötét gazember éppúgy, mint jó lélek és becsületes unca, de ettől függetlenül: voltak valakik.

Nézzünk először egy sötét alakot, egy igazi lelketlen gazembert, Dick Cheney-t, ifjabb Bush alelnökét, aki így szólt nagyjából húsz évvel ezelőtt: – A világ már nem így működik... Most egy birodalom vagyunk, és amikor cselekszünk, megteremtjük a saját valóságunkat. És miközben ezt a valóságot tanulmányozod – megfontoltan, ahogy akarod –, mi újra cselekszünk, más új valóságokat hozunk létre, amelyeket te is tanulmányozhatsz, és a dolgok így fognak rendeződni. Mi a történelem szereplői vagyunk... és ti, mindannyian csak tanulmányozzatok, amit csinálunk.

Ebben azért legalább ott reszket valami a bűn grandiózusságából. Vagy ahogy Pierre mondaná: „Nem mindegy, hogy milyen szinten vagánykodik az ember.” És tényleg nem. Cheney még ezen a szinten vagánykodott. Hogy annyi valóságot hozunk létre nektek, amennyit csak akarunk, és ti tátott szájjal fogjátok bámulni valamennyit. Mennyivel kifinomultabb ez, mint a régi szovjet megoldás: „A TASZSZ jelenti... aki nem hiszi, annak utánajárunk...”

Szóval ez volt a Cheney-doktrína.

A Brzezinski-doktrína és Ukrajna fontossága

Ám ezt megelőzte egy sokkal fontosabb, sokkal színtébb, sokkal kendőzetlenebb doktrína: a Zbigniew Brzezinski-doktrína. Nevezett lengyel származású politológus, Carter elnök nemzetbiztonsági tanácsadója kétségkívül nagy formátumú politikus volt, tudós ember és nagy stratégia. Valamikor 1994-ben írt egy könyvet, ami aztán megjelent magyarul is, címe: A nagy saktábla (Európa Könyvkiadó, 1999).

Ebben a művében Brzezinski nagy teret szentel Ukrajnának, és középtávú stratégiájának lényege (1994-ben!), hogy Kijevet le kell választani Moszkvától, Ukrajna nélkül ugyanis Oroszország nem eurázsiai nagyhatalom többé. Brzezinski szerint Ukrajna a legfontosabb terep az amerikai stratégiai érdekek szempontjából, hiszen a legközelebb fekszik a „mackinderi szívtájékhöz”.

S hogy az micsoda? Ez: „Halford J. Mackinder, a globális geopolitika klasszikusa, a Royal Geographical Society 1904. január 25-i ülésén megtartott nagy hatású előadásában (The Geographical Pivot of History) annak az aggodalmának adott kifejezést, hogy amennyiben a meleg tengerek felől megközelíthetetlen hatalmas szibériai Heartlandet (a geopolitikai értelemben vett kulcsövezetet) birtokló Oroszország, a világ legjelentősebb szárazföldi hatalma és a kulcsövezetet nyugat, dél és kelet felől körülölelő úgynevezett belső peremív európai részén elhelyezkedő Németország, a világ egyik ipari nagyhatalma összefognak, ellenőrzésük alá vonhatják az eurázsiai megakontinens egészét (tehát a belső peremív további szegmentumait, azaz a Közel-Keletet, Indiát és Kínát is). Mackinder geopolitikai képlete, »amelyet mind a múlt történelmére, mind a jelen politikájára alkalmazhatunk«, a földrajzi tényezőkhöz viszonyított – állandóságán és kiszámíthatóságán alapul. E képlet értelmében a lényegen, azaz a kulcspozíció geopolitikai jelentőségén nem változtatna, »ha a belső területek fölötti

ellenérzést Oroszország helyett egy új hatalom gyakorolná«, például az Oroszországgal nem szövetkez?, hanem azt elfoglaló Németország vagy a japánok által megszervezett Kína. A skót származású brit geopolitikus szerint teljesen mindegy, kik kapcsolják össze a tengereket a »nagy kontinens erőforrásaival«, a végeredmény így is, úgy is az lenne, hogy a tengeri és a szárazföldi hatalom közötti »törékeny egyensúly« felborulna, mégpedig a szárazföldi hatalom javára. Mivel »a megosztott és szigetszerű szárazföldi területeket körbeölel? egyetlen összefügg? óceán nyilvánvaló földrajzi feltétele a tenger fölötti – végs? soron – egységes uralomnak«, a tengeri hatalom nem engedheti meg, hogy e tekintetben egy olyan állammal osztozzon, amely egyúttal a szárazföldi hatalmat biztosító kulcsövezetnek is birtokában van vagy a szárazföldi hatalom szövetségese.” (Molnár Gusztáv: A mackinderi képlet, avagy a geopolitikai egyensúly esélyei, Korunk, 2008. november)

„Ukrajna fontossága nem erejéb?l és hatalmából adódik, hanem kitüntetett fekvéséb?l és bels? gyengeségéb?l, ami kiszolgáltatja a nagy geostratégiai szerepl?k döntéseinek” – jelenti ki Brzezinski. „Amerika egy olyan univerzum közepén áll, amelynek végs? soron egyetlen központja van, nevezetesen f?városa: Washington. [...] Ahhoz, hogy a világ vitathatatlanul leger?sebb állama úrrá legyen a hatalmát veszélyeztet? konfliktusokon, és érvényesíteni tudja a létfontosságú érdekeit, átfogó geopolitikai koncepcióra van szüksége.” És a „nyer?” koncepció:

- elejét venni a vazallusok közti bárminem? paktálásnak;
- fenntartani függ? helyzetüket;
- megvédelmezni a szövetségeseket, és elérni, hogy továbbra is szófogadók legyenek.

Az eurázsiai sakkjárában új és fontos térségként megjelen? Ukrajna geopolitikai pillérnek tekintend?, mivel pusztán léte segít Oroszország átalakításában. Ukrajna nélkül Oroszország többé nem birodalom. Valamikor 2005–2010 között Ukrajna már alkalmas lesz arra, hogy mind az EU-val, mind a NATO-val komoly tárgyalásokba kezdjen. Németországnak, Lengyelországnak geopolitikai érdeke, hogy Ukrajnát fokozatosan bevonják egy különleges, francia–német–lengyel kapcsolatba – fejtegeti Brzezinski. És kimondja: Amerika nem tarthatja meg az id?k végezetéig szuperhatalmi szerepét, s ezért is reméli: a következ? néhány évtized elteltével kialakulhat egy „olyan globális együttm?ködési rendszer, amely fokozatosan átveheti a világ stabilitásáért és békéjéért viselt felel?sség súlyos terhét”. (Forrás: Zbigniew Brzezinski: A nagy sakkjárá. Európa Könyvkiadó, Budapest 1999.)

Ez a háború mindenkinek rossz, kivéve Amerikának

Mackinder, Cheney és Brzezinski együttesen felírták az egyenletet, amelynek megoldása: ez a háború. Ahelyett, hogy Európa és Oroszország békésen, a közös érdekek és kölcsönös el?nyök mentén, egy win-win játszma keretei között kereskedne egymással, a két fél bele van zavarva egy negatív végösszeg? játszmába, mely a szankciók értelmetlen és mindenkinek káros éveivel kezd?dött, s most a háború iszonyatával folytatódik. Egy háború, amelynek mocsarában akár éveken át dagonyázhat majd Európa és Oroszország, nos, kinek az érdeke? Az Egyesült Államoké, aki hátrad?l és kér egy kávét. Hiszen ezt csinálta mindig: háborút, valahol jó messze a határaitól, amely els? lépcs?ben remekül tejtelt az amerikai hadiiparnak, aztán megérkezett a „békecsináló” Amerika, és újjáépített, amely újjáépítés remekül tejtelt szinte az összes amerikai gazdasági szerepl?nek, továbbá a lerombolt és újjáépített ország aztán amerikai érdekszféra maradt.

És ebben a mostani helyzetben az a legérthetlenebb, hogy Putyin ezt nem fogta fel; vagy ha felfogta, akkor miért döntött mégis úgy, hogy megindítja ezt a teljesen értelmetlen háborút?

Mert akár Oroszország érthet? és jogos biztonsági szempontjait nézzük, akár azt, amit az ukránok m?veltek 2014 óta az Ukrajnában él? oroszokkal (és minden más nemzetiséggel), ezek mindegyike lehet indok, de mégsem lehet elégséges egy ilyen háború megindításához, ugyanis ez a háború, ismétlem, mindenkinek rossz. Rossz Ukrajnának, rossz Oroszországnak, rossz Európának. Annak az Európának, amelynek állapotát, szellemi-lelki-erkölcsi színvonalát mi sem jelzi jobban, mint hogy a Milánói Egyetem úgy döntött, betiltja a Dosztojevskij-kurzust az orosz támadás miatt. Egy kétszáz éve született orosz írózszenit nem lehet tanulni többé, mert Oroszország megtámadta Ukrajnát. Nincsenek szavak. Illetve mégis. Demeter Szilárd írja: „Mikor a háború miatt orosz m?veket, alkotókat, el?adókat, szellemi nagyságokat, sportolókat tiltanak le, tiltanak ki, zárójeleznek, akkor saját magát heréli ki a fényességes Nyugat.” Igaza van. És ez ugyanaz a fényességes Nyugat, amelyik felt?nik Tarkovszkij Andrej Rubljovának harangönt? fejezetében. Amikor ökölbe szorul a kezed...

Az európai kisebbségeknek lesz megint a legrosszabb

S még egy apróság mellett ne menjünk el. Demkó Attila biztonságpolitikai szakértő írta a minap: „Az pedig, ami történik, az európai kisebbségvédelemnek a legrosszabb. Valós sérelmek vannak ugyan, az oroszokkal még rosszabbul bántak, mint a magyarokkal. [...] De az égvilágon semmi olyan nem történt, ami ezt a támadást indokolttá tenné. Nem mérsárolták tömegesen az oroszokat, az utolsó tömeges gyilkosság Odesszában volt 2014-ben, körülbelül ötven oroszot öltek meg.”

Ez a „körülbelül ötven orosz” – azért ettől is ökölbe szorul a kéz, nem?

Amerika bármikor, bárki ellen indított támadást, gyakorlatilag semmiféle indokra nem volt szüksége. Cheney: „Most egy birodalom vagyunk, és amikor cselekszünk, megteremtjük a saját valóságunkat.”

Tessék mondani, ki és hol döntötte el, hogy „körülbelül ötven orosz” nem elég indok? És amúgy annak idején miért nem volt tele a világsajtó azzal a „körülbelül ötven orosz”? Ha „körülbelül ötven amerikai” lett volna, tele lett volna velük minden? És vajon „körülbelül ötven amerikai” elég indok lenne Amerikának bármihez? (B?ven...)

És még egy apróság: a minap, alig valamivel a háború kitörése előtt az ukrán parlament elfogadott egy határozatot, amely szerint az oroszok nem tartoznak Ukrajna ?shonos etnikumai közé.

Mi ezt ismerjük: ezt utoljára Ceausescu bírta összehozni a virtuális valóság és a legocsmányabb gazemberség poklában, de nem hittük, hogy a CIA által hatalomba lökött jelenlegi ukrán vezetés ugyanerre képes, vagyis ugyanolyan. Most már ezt is tudjuk.

Mindenesetre érdekes: a magyar államiság záloga a török megszállás után Erdély maradt.

A szerb államiság bölcs?je Koszovó.

Az orosz államiság bölcs?je a Kijevi Rusz.

Erdély és Koszovó sorsa ismert. (Ez utóbbi különösen érdekes, a „szuverén” Szerbiából kiszakadó albán többség? Koszovót egymás sarkára hágva ismerték el a nyugati országok, vajon miért?)

Ukrajna sorsa pedig most d?l el.

Ukrajna viselkedhetett volna úgy is az elmúlt évtizedekben, hogy az ember szívvel-lélekkel mellettük álljon. De ezt elmulasztották, s?t...

Marad a félszív. Mert ha valaki, hát mi, magyarok tudjuk, milyen az, amikor bevonulnak az oroszok. Ám ettől függetlenül nem árt, ha azt is tudjuk, mi áll valójában a dolgok háttérében.

És olvassunk sok-sok Dosztojevszkijt...

(vége)

A cikksorozat első része [IDE](#), a második [IDE](#), a harmadik [IDE](#), a negyedik [IDE](#), az ötödik [IDE](#) kattintva érhető el.

Borítókép: Kiegyezett járművek egy találatot kapott épület romjai között Harkiv belvárosában 2022. március 1-jén (Fotó: MTI/EPA/Szerhij Dolzsenko)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló